

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 25 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ธรรมฉันทะในพระนิพพาน

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดสติในความรู้สึกตัวพร้อมผ่อนคลายทั่วร่างกาย ปล่อยวางความเกาะยึดในขั้น ๕ ปล่อยวางจิตใจ ความคิด ความวิตกกังวล ภาระทั้งหลาย รวมไปถึงการปรุงแต่งทั้งปวง ปล่อยวางทั้งร่างกายและจิตใจ มีแต่ความราบรื่นปลอดโปร่งโล่งเบาสบาย จดจ่ออยู่กับลมหายใจที่เป็นเหมือนกับแพรวไหม หายใจเข้ากลั่นปรารถนาพลังชีวิตไหลเวียนเป็นเหมือนกับแพรวไหม หล่อเลี้ยงร่างกายอยู่กับลมหายใจสบาย ความสงบของจิต ลมหายใจสบายกำหนดรู้จัดจ่อ กำหนดรู้อยู่กับลมหายใจสบาย กำหนดรู้ทั่วร่างกายผ่อนคลายสงบ จากนั้นกำหนดจิตในลมสบาย สงบ กำหนดหยุดจิต หยุดการปรุงแต่ง หยุดอกุศล หนึ่งหยุดเข้าถึงเอกัคคตารมณ์ เข้าถึงอุเบกขารมณ์ หนึ่งหยุด ในความนิ่ง ความหยุด กำหนดปรากฏเกิดเป็นดวงแก้วใสสว่างขึ้น จนกลายเป็นเพชรประกายพริ้ว จิตเราปรากฏสภาวะความเป็นเพชรประกายพริ้ว เป็นปฏิภาคนิมิต เป็นจิตประภัสสร ทรงอารมณ์จิตในความเป็นทิพย์ เส้นแสงรัศมีของจิตเป็นเส้นชัดเจนเปล่งประกายออกไป ๓๖๐ องศา หนึ่งหยุดทรงสภาวะความเป็นทิพย์ของจิต กสิณคือจิต จิตคือกสิณ จิตเป็นปฏิภาคนิมิต จิตเข้าถึงกำลังแห่งความเป็นทิพย์เต็มกำลัง ทรงอารมณ์ประทับประคองภาพนิมิตจิตที่เข้าถึงอารมณ์สูงสุด ความผ่องใสที่สุด อารมณ์จิตเป็นสุขที่สุดไว้ กำหนดจิตต่อไป ในขณะที่ทรงกสิณจิต กำหนดว่าสภาวะรายรอบทั้งหมดทุกอย่างสลายกลายเป็นความว่าง หรือแม้แต่ขั้น ๕ ร่างกายเนื้อก็สลายกลายเป็นความว่าง มีแต่เพียงจิตอันเป็นประภัสสรลอยเด่นอยู่ท่ามกลางความว่างเว้งว่างเปล่าไม่มีประมาณนั้น จากฉันทะที่เป็นปฏิภาคนิมิต ยกกำลังของสมณะขึ้นมาเต็มกำลัง คือเข้าสู่รูปสมาบัติ ทรงกำลังแห่งรูปสมาบัติ ประคองประคองเป็นดวงจิตของเราแต่ละดวงสว่างท่ามกลางความว่างเว้งว่างขาวโปร่งโล่ง ไม่มีพื้น ไม่มีผืน ไม่มีเพดาน สลายรูป วัตถุ โลก ดวงดาว จักรวาล สลายล้างสัญญา ความจำทั้งหลาย สลายล้างกระแสสิ่งที่กระทบทางอายตนะ รูปสกลันเสียงสัมผัสทั้งปวง สลายกลายเป็นความว่างเหลือแต่เพียงดวงจิตสว่างแพรวพราว หนึ่งหยุด ทรงอารมณ์ไว้

จากนั้นกำหนดจิตต่อไปใช้กำลังแห่งรูปสมาบัติเป็นวิปัสสนาญาณ สลายล้างสัญญาความจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความอาฆาตพยาบาททั้งปวง สลายกลายเป็นความว่าง ภาพจำที่บันทึกลงในจิตแต่ละชาติภพที่เราฝังจิตฝังใจจำในเรื่องของการถูกกระทบกระทั่ง การถูกเบียดเบียน จนจิตเราเกิดความอาฆาตแค้นพยาบาทจองเวร สลายภาพทั้งปวงกลายเป็นความว่าง ภาพความจำสัญญาอันเป็นความยึดติดในความสุข สลายกลายเป็นความว่าง พิจารณาว่า จะเป็นกุศลหรืออกุศลก็ตาม หากเป็นเชื้อแห่งการเกิด เราก็ขอสลายให้เป็นกลายความว่างไปหมด สลายล้างเหลือแต่เพียงจิตที่ตั้งมั่นปรารถนาในพระนิพพาน ใช้กำลังของรูปสลายล้างกระแสคลื่น กระแสวิชา สลายล้างกระแสแห่งคุณไสย พลังงานที่เป็นลบ พลังงานแห่งอกุศล มิฉันทะทั้งหลาย ความคิดการปรุงแต่ง สลายล้างเป็นความว่างไป จิตเราว่างเป็นภาชนะที่พร้อมรองรับวิชาคือความรู้อันยอดเยี่ยม ความรู้อันเป็นสัจธรรม ความรู้อันไม่มีประมาณในปฏิสัมภิทาญาณ ล้างข้อมูลสัญญา ความจำ ความคิดที่เป็นข้อมูลลบ ข้อมูลขยะ สลายล้างออกไปจากจิตที่บันทึกออกไปให้หมด ปล่อยวาง ว่างเปล่า ปล่อยวางเพราะจิตเกิดปัญญา รู้ว่ามันเป็นเหตุแห่งทุกข์ เหตุแห่งการเกิด

วิปัสสนาญาณคือรู้ว่าสิ่งใดที่เป็นทุกข์ เราวาง เราละ เราเพิก เราสลายออกไปจากจิตเรา เชื่อแห่งการเกิดทั้งหลาย สลายเป็นความว่าง สัญญาเกาะเกี่ยวดวงจิตเราไว้กับภพภูมิต่างๆ สลายกลายเป็นความว่าง จิตเราว่าง ความยึดมั่น ถือมั่นทั้งหลาย สลายวาง ทรงอารมณ์ในรูปสมบัติที่พิจารณาตัดวางกิเลส สัญญาการปรุงแต่งที่ทำให้เราเกาะเกี่ยว ยึดมั่นถือมั่นก่อให้เกิดชาติภพ สลายล้างเป็นความว่างไป จิตว่างสะอาดสงบอย่างยิ่ง จากนั้นจึงกำหนดจิตว่าเรานั้น อาศัยกำลังสมณะแห่งสมบัติ๘ คืออรุณมาน เป็นกำลังในการพิจารณาตัดกิเลส ตัดชาติภพ แต่เรานั้นมีจิตที่ตั้งมั่น ปรารถนาในความไม่เกิดคือ พระนิพพานเป็นที่สุด

เราจึงน้อมกำหนดรำลึกนึกถึงพระพุทธรูปเป็นที่พึ่งเป็นสรณะ กำหนดจิตน้อมนึกเห็นพุทธรูปนิมิตเป็น เพชรประกายพริกสว่างเจิดจ้า อทิสमानกายเราพุ่งจากจิตที่เป็นเพชรประกายพริก พุ่งเป็นแสงและปรากฏสภาวะ เปลี่ยนรูป จากดวงแก้วจากเป็นแสงสว่างกลายเป็นกายทิพย์กายพระวิสุทธิเทพหนึ่งคุณเข้ากัมบังคมกราบพระพุทธรูป บินพระนิพพาน น้อมจิตกราบพระพุทธรูป อธิษฐานขออารามิพระพุทธรูปทรงสงเคราะห์ ของปรากฏอาราธนา สมเด็จพระปฐมพร้อมทั้งมหาสมาคม คือพระพุทธรูปเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธรูปเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์ทุกๆ พระองค์บนพระนิพพาน กำหนดจิตน้อมจิตกราบทุกท่านทุกๆ พระองค์ จากนั้นกำหนดอธิษฐานว่า เราปฏิบัติเจริญ พระกรรมฐานอยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระปฐม และมหาสมาคม คือพระอรหันต์ทั้งหลาย นับตั้งแต่พระพุทธรูปเจ้า พระปัจเจก พุทธรูปเจ้า พระอรหันต์ขีณาสพทุกพระองค์ พระผู้สิ้นอาสวะกิเลสทั้งหลาย เสด็จดับขันธเข้าสู่พระนิพพานแล้วทั้งสิ้น จิตอทิสमानกายเราอยู่บนพระนิพพาน อยู่ท่ามกลางกระแสแห่งจิตของพระผู้ปราศจากกิเลส จำนวนมากมายมหาศาล ยิ่งกว่าเม็ดทรายในท้องมหาสมุทรทั้งเจ็ด มากมายมหาศาล มากกว่าจำนวนดวงดาวในจักรวาล เราอยู่ท่ามกลาง กระแสจิตของท่านผู้สิ้นอาสวะกิเลสทั้งปวงแล้ว เรากำหนดเห็นกายพระวิสุทธิเทพเรานั่งอยู่บนดอกบัวแก้ว เจริญ สมานน้อมซึมซับรับกระแสจากจิตทั้งหลายของท่านทุกๆ พระองค์ผู้สิ้นอาสวะกิเลส อธิษฐานจิตขอให้เราซึมซับ สัมผัสเข้าถึงกระแสของพระพุทธรูป องค์ กระแสของพระอรหันต์ทุกๆ พระองค์ จิตอารมณ์ที่สิ้นอาสวะกิเลส ตัดสรรพกิเลส เป็นสมุทเจตประหารนั้น เสวยอารมณ์วิมุติสุขอยู่บนพระนิพพานมีอารมณ์จิตเป็นเช่นใด อทิสमानกายและจิตของเรา ซึมซับเรียนรู้เข้าถึงกระแสทั้งหลายเหล่านั้น เป็นหนึ่งเดียวกับพระนิพพาน กำหนดทรงอารมณ์บนพระนิพพาน สภาวะกายพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพาน นิ่งขัดสมานบนดอกบัวแก้วชัดเจน กายทิพย์ของเราว่างรำลึกกายสว่าง อารมณ์จิตสลายล้าง สิ้นอาสวะกิเลส ความรักโลกโกรธหลง ความห่วง ความยึดในภพชาติทั้งหลาย ในบุคคลทั้งหลาย ไม่มีในจิตเรา สังโยชนทั้ง๑๐ประการขาดสะบั้น ไม่อาจพันนาการจิตของเราได้อีกต่อไป วิชชากระจำงแจ้งดับอวิชชา ทั้งปวง ทรงอารมณ์ความสงบผ่องใสในอารมณ์พระนิพพานไว้ พร้อมกับน้อมจิตพิจารณาธรรม

ธัมมวิจยะ คือการพิจารณาใคร่ครวญ โยนิโสมนสิการ พิจารณาธรรมทั้งหลายโดยแยบคาย พิจารณา ว่า ธรรมฉันทะนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ธรรมฉันทะในการปฏิบัติ ในการเจริญพระกรรมฐาน เกิดขึ้นได้ด้วยเหตุแห่ง ความสุข ความสุขที่ว่านี้เป็นความสุขของจิต เป็นวิมุติ เราพิจารณาดูว่า นับตั้งแต่การฝึกสมาธิ ถ้าบุคคลเข้าถึงความ สงบ ความสบายของจิตในระดับฌานได้ อย่างที่เราฝึกกันได้ จิตสงบนิ่งสบาย พักจิตจากการปรุงปรุงแต่งทั้งปวง อุกเขยขารมณ์จากสิ่งทีมากระทบทางอายตนะ สภาวะความสบายที่จิตได้พัก หยุดฟัง หยุดปรุง หยุดขัดส่าย มันก็ทำให้ จิตนั้นเรามีความพึงพอใจกับความสบายความสงบ “ ความพึงพอใจนี้ก็คือ ธรรมฉันทะ ” ถึงเวลาอย่างนี้อาจารย์บอก อาจารย์สอน ถ้าเราเข้าถึงฌาน๔ได้ เข้าถึงอุเบกขารมณ์ได้ พอถึงเวลาบางครั้งเราไม่ต้องกำหนดว่าเราจะทำสมาธิ ถึง เวลาพอมันสบาย พอมันเบา ลมหายใจมันเบา จิตมันเข้าฌานเข้าสมาธิของเขาเอง เขาเข้าด้วยกำลังของธรรมฉันทะ ธรรมฉันทะนั้นก็มีหลายระดับชั้น **เข้าถึงความสุขความสบายในฌาน จิตก็พึงพอใจในการเข้าฌาน เข้าของ เขาเองได้ พอขั้นสูงขึ้นไปอีก ** เราเข้าถึงสภาวะความสบายความผ่องใส อารมณ์ความเป็นทิพย์ของสัจฉินจิต เมื่อไหร่ที่เกิดธรรมฉันทะในการทรงกสิณ เราก็อยากที่จะทรงภาพกสิณ ยากที่จะทรงภาพพระที่เป็นเพชร

ประกายประกายไว้อลotted เพราะมีความสบาย มีความสุข มีความสว่างใส ดังนั้นในเรื่องของการฝึกสติที่ดี พุทธานุภาพ พุทธานุสติที่ดี การทรงภาพต้องมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับอารมณ์จิต ยิ่งใสยิ่งสว่างยิ่งเป็นประกายประกายยิ่งเอิบอ้อมยิ่ง เบิกบาน อันนี้สำคัญอย่างยิ่ง จะเป็นตัวเร่งให้เกิดธรรมฉันทะได้ง่ายได้เร็วขึ้น

ธรรมฉันทะต่อไปเมื่อแผ่เมตตาแล้วเกิดความสงบเย็น พอใจมันสบายมันสงบเย็น ใจก็อยากที่จะแผ่เมตตาเรื่อยๆ ไม่อยากที่จะไปโกรธ ไม่อยากที่จะไปโมโห ไม่อยากที่จะไปอาฆาต เริ่มรู้ว่าสิ่งใดเป็นความสงบเย็น สิ่งใดเป็นความเร่าร้อน ผัดเผาใจ ดังนั้นเราก็แยกแยะดีชั่ว สิ่งใดที่เป็นกุศล สิ่งใดที่เป็นอกุศล สิ่งใดที่เราร้อน สิ่งใดที่สงบเย็น **** ธรรมฉันทะก็เกิดขึ้นกับเมตตาตามน คราวนี้สิ่งสำคัญที่จะทำให้ได้มรรคผลได้เร็ว เคล็ดลับจริง ๆ ก็คือ ธรรมฉันทะในพระนิพพาน** ด้วยเหตุนี้เวลาที่เรายกจิตขึ้นมาบนพระนิพพาน เราจึงควรที่จะทรงอารมณ์เสวยวิมุตติสุขในพระนิพพาน คือทรงอารมณ์ที่ปล่อยวางความห่วง ปล่อยวางความยึดในภพภูมิ กำหนดใจว่า กิจทั้งหลายจบแล้ว ไม่มีภาระทั้งหลายแล้ว มีแต่ความสงบเย็น ความกังวลในเรื่องวิบากในเรื่องกรรมที่อาจจะมาส่งผลก็ไม่มีอีกแล้ว จบแล้ว มีแต่ความสงบเย็น จบกิจทั้งปวง มีแต่ความสงบสบาย อารมณ์บนพระนิพพานนี้แหละเป็นตัวที่จะทำให้เกิดธรรมฉันทะในพระนิพพาน ดังนั้นเมื่อเราพิจารณาแล้ว ก็ตั้งอารมณ์ใจของเราตอนนี้เข้าสู่การเสวยวิมุตติสุขในอารมณ์แห่งพระนิพพาน เสวยอารมณ์แห่งพระอรหัตผล แม้เป็นเพียงชั่วคราว แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่จิตเกิดธรรมฉันทะแนบแน่นอยู่กับอารมณ์พระนิพพานมากเท่าไร จิตเราก็จะกลายเป็นระบอบอัตโนมัติ ที่เมื่อไหร่ก็ตามว่างจากภาระ ใจเราก็จะปรากฏทรงอารมณ์พระนิพพานเองโดยอัตโนมัติ ยิ่งทำบ่อยเข้าคุ้นเข้ามากเข้า ธรรมฉันทะเพิ่มพูนมากเข้า อารมณ์จิตเราก็ไม่อยากจะคลาดจากพระนิพพาน ไม่อยากห่างจากพระนิพพาน ไม่อยากไปอยู่กับอารมณ์ที่มีความเร่าร้อน สุดท้ายในที่สุด อาสวะกิเลสก็ค่อยๆ ถูกลดถอน ค่อยๆ จาง ค่อยๆ สิ้นไปจากจิตของเราไปได้ในที่สุด ด้วยเหตุแห่งธรรมฉันทะในพระนิพพาน ดังนั้นเหตุแห่งธรรมฉันทะจะเป็นข้อใดเรื่องใดก็ตาม สุดท้ายเหตุก็คือ ความสุขความสบายใจ ความสบายของจิต ความผ่อนคลายของจิต เป็นเหตุที่ทำให้เราพึงใจในธรรมข้อต่างๆ ขึ้นต่างๆ ดังนั้นให้เราลองพิจารณาว่า : เราพอใจในความสงบกลมสบายในอานาปานสติใหม่ : แล้วพอใจที่จิตเราสว่างใสเป็นประกายประกาย ประภัสสรใหม่ : เราพอใจกับจิตอันสงบในความโล่งว่างไร้รูป ไร้สัญญา ไร้การปรุงแต่ง ไร้สิ่งกระทบทางอายตนะใหม่ : ใจเราเกิดความพึงพอใจ เกิดความอึดใจในการทรงภาพพุทธานุสติ ทรงภาพพระใหม่ : ใจเรามีความพึงพอใจกับการทรงอารมณ์ การยกจิตขึ้นมาอยู่กับพระพุทธเจ้า อยู่กับหลวงพ่อบนพระนิพพานใหม่ ธรรมฉันทะเราพึงพอใจได้ทุกข้อ แต่ข้อที่เป็นยอดที่สุดก็คือ การที่เราพึงพอใจกับการอยู่กับพระพุทธองค์บนพระนิพพาน

ตอนนี้ให้เราทรงอารมณ์ดังกล่าว พิจารณาจนปัญญาเกิดกระจ่างแจ้งในจิตของเราแต่ละดวงแล้ว ก็พร้อมที่จะแบ่งปันถ่ายทอดส่งต่อ เมื่อไหร่คนมีธรรมฉันทะในสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นต่างๆ คนก็จะห่าง ก็จะละจางจากอกุศลจากกิเลส ลองพิจารณาดูว่าจริงไหม ดังนั้นเข้าถึงอารมณ์แห่งพระกรรมฐาน ความสุขสงบแห่งพระกรรมฐานในแต่ละระดับขั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดธรรมฉันทะ ทรงอารมณ์ไว้ ทรงอารมณ์พระนิพพาน จิตเบิกบานผ่อนคลายสูงสุด จิตสะอาดบริสุทธิ์ จากสรรพกิเลส จิตเป็นอิสระจากสังโยชน์เครื่องร้อยรัดทั้งปวง จิตสะอาดสว่างสงบเย็น ทรงอารมณ์บนพระนิพพาน ทรงอารมณ์ความเป็นพระวิสุทธิเทพสว่าง พิจารณาดูจิตของเราเองว่า เราจะสร้างเหตุให้เกิดผลคือ ธรรมฉันทะ ให้ก่อกำเนิดขึ้นในจิตของเราให้ละเอียดลึกซึ้งมีค่าได้ยิ่งขึ้น สูงขึ้น ประณีตขึ้นได้อย่างไร อารมณ์พระกรรมฐานจึงเป็นจุดสำคัญอย่างยิ่งยวด เราเข้าถึงผิวเผินหรือเข้าถึงอย่างลึกซึ้งมีค่าประณีต เราก็จะเข้าใจเรื่องปฏิบัติธรรมด้วยจิตประณีตเพิ่มตามไปด้วย สลายความโลภโกรธหลงทั้งปวง มีเพียงความผ่อนคลาย จิตวิมุตติหลุดจากความเกาะ ความห่วงความยึดในภพภูมิและบุคคลทั้งหลาย อภิสมาณกายสว่างเจิดจ้าอย่างยิ่ง การที่เราทรงอารมณ์พระนิพพานนั้นอันที่จริงถือว่า เราเป็นผู้ที่เมตตาต่อจิตของตนเองอย่างยิ่ง ประรณาคือต่อตนเองอย่างยิ่ง ประรณาให้จิตเราพ้นจาก

ความทุกข์กองทุกข์กองกิเลสสิ้นเชิง เมตตามต่อจิตตัวเอง อยู่บนพระนิพพานแล้วจิตเป็นสุขใหม่ พิจารณาว่าสุขจากการไม่เกิด พิจารณาต่อขณะ พิจารณาว่าสุขจากการที่วิบากกรรมทั้งหลายไม่อาจติดตามให้ผล ลองพิจารณาว่าสุขจากการไม่เกิดมันเป็นยังไง ถ้าเกิดมันเป็นยังไง ถ้าชาติภพยังต่อเนื่องยาวนานหาที่สุดไม่ได้จะเป็นยังไง พิจารณาของตัวเองเอง แต่ละบุคคล ใช้ปัญญาพิจารณาของเราจะ จะได้บอวิชาแห่งการหลงเกิดหลงตาย เมื่อพิจารณาแล้วจงจบด้วยคุณของพระนิพพานคุณของพระพุทธรองค์ คุณของครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นพระอริยสงฆ์ถ่ายทอดธรรมสืบต่อมาจนถึงเรา ใจอ่อนน้อมขอบคุณในทุกสิ่ง

เมื่อทรงอารมณ์อยู่บนพระนิพพานแล้วก็กำหนดเชื่อมกระแสกับทุกดวงจิตของทุกท่านทุก ๆ พระองค์ บนพระนิพพาน อารานนาระแสเมตตาคจากพระพุทธรเจ้า พระปัจเจกพุทธรเจ้า พระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์บนพระนิพพาน น้อมมารวมที่กายทิพย์ของเรากายพระวิสุทธิเทพยิ่งสว่างเจิดจ้าขึ้น จากนั้นแผ่เมตตาแผ่กระแสจากพระนิพพานลงไปยัง ๓ ภพ ๓ ภูมิ อรูปพรหมทั้งหลายทั้ง ๔ ชั้น พรหมโลกทั้ง ๑๖ ชั้น มีท่านท้าวมหามติพรหมเป็นประธาน สวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น มีพระอินทร์เป็นเทวราชา แผ่เมตตาลงไปยังภุมเทวดา รุกขเทวดา ท้าวจักรวาล แผ่เมตตาแผ่กระแสจากพระนิพพานลงไปยังมนุษย์และสัตว์ที่มีขันธ์ ๕ กายเนื้อกายหยาบทั่วอันตจักรวาลทุกดวงดาวทุกเอกภพ แผ่เมตตาต่อไปยังโอปปาติกะ ดวงจิตดวงวิญญาณเร่ร่อนทั้งหลายทั่วทุกภพภูมิ ที่ปะปนหลงภพหลงภูมิอยู่ แผ่เมตตาต่อไปยังภพของเปรตและอสุรกายที่เสวยวิบากผลกรรม แผ่เมตตาต่อไปยังนรกทุกขุมทุกเขต ตั้งจิตน้อมกระแสขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายจงประสบแต่ความสุข พ้นจากความทุกข์ ขอให้เสวยความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าถึงกระแสแห่งธรรมชาติความสุขสงบร่มเย็นสันติ เข้าถึงกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพานโดยถ้วนทั่วตามวาระตามเหตุปัจจัยตามกำลังแห่งบุญ ตามกำลังแห่งบารมีของแต่ละดวงจิตนั้นด้วยเถิด แผ่เมตตาสว่าง ๓ ภพภูมิอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นน้อมกระแสจากพระนิพพานลงมายังโลกมนุษย์ ลงมายังวัดวาอารามทั้งหลาย สถานปฏิบัติธรรมทั้งหลายทุกแห่งทั่วโลก พระเจดีย์ พระธาตุเจดีย์พระบรมธาตุเจดีย์ พระพุทธรูปทุก ๆ พระองค์ พระเครื่องวัตถุมงคล พระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุพระอรหันต์ธาตุทั้งหลาย ขอน้อมอารานนาระแสมรรคผล กระแสแห่งพระนิพพาน กระแสแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพลงมายังทุกสถานที่ยังทุกสิ่งตามที่ตั้งจิตอธิษฐานมาดังกล่าวนี้

ขอกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน กระแสแห่งพระโลกุตตระ หลั่งไหลเชื่อมโยงให้ข้าพเจ้าตั้งมั่นอยู่ในกระแสแห่งพระโลกุตตระธรรมเจ้า ไม่หลุดไม่คลาดเคลื่อนไป หากผลออกหลุด หากพลังพลัด ก็ขอให้ปรากฏกำลังแห่งครูบาอาจารย์ กำลังแห่งกัลยาณมิตรผู้เป็นสัมมาทิฐิ รวมถึงเทพพรหมเทวาผู้เป็นสัมมาทิฐิเมตตาดักเตือนลจจิตลใจข้าพเจ้าให้กลับคืนอยู่กับร่องอยู่กับรอย อยู่กับกระแสแห่งธรรม กระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน กระแสแห่งสัมมาทิฐิ ไม่หลุดออกไปนอกกรอบอย่างสิ้นเชิง ไม่หลุดออกไปจากกระแส ไม่หลุดออกไปจากพระนิพพานด้วยเทอญ จากนั้นตั้งจิตกราบลาทุกท่านทุก ๆ พระองค์บนพระนิพพาน พุ่งอภิสมาณกายกลับมายังกายเนอบนโลกมนุษย์ อธิษฐานจิตขอกระแสแห่งพระนิพพานชำระล้างฟอกธาตุขันธ์ ร่างกายขันธ์ ๕ ผมขนเล็บฟันหนังใสสะอาดเป็นแก้วบริสุทธิ์ โคร่งกระดูกลอดเลือดเส้นเอ็นเนื้อหนังทั้งหลาย อากา ๓๒ ทั้งหลาย สะอาดใสบริสุทธิ์ โรคภัยไข้เจ็บสลายตัวออกไปจนหมด และขอกระแสบุญที่ข้าพเจ้าสร้างบำเพ็ญมาดีแล้ว ทานศีลภาวนา จงรวมตัวพลังไหลเปิดสายบุญสายทรัพย์สายสมบัติ ให้ในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ トラบจนเท่าเท่าถึงพระนิพพานนั้นมีแต่ความคล่องตัว ปรากฏมนุษย์สมบัติ ทรัพย์สินเงินทองอันจับต้องได้ ให้ข้าพเจ้าได้ใช้ในการดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว สร้างบุญสร้างบารมี อุปถัมภ์คำฐพระพุทธรศาสนา ดูแลรักษาชาติ ทำนุบำรุงสถาบันพระมหากษัตริย์สืบต่อไปด้วยเถิด ขอความคล่องตัวจงปรากฏ ประจักษ์อัศจรรย์ นี้กหวังสิ่งใดจะมีดวงจิตเป็นประดุจแก้วสารพัดนึกด้วยเถิด

จากนั้นกำหนดจิต หายใจเข้าลึกๆช้าๆ ช้าลึกยาว พุท..โธ ธัม..โม สัง..โฆ จากนั้นน้อมจิตโมทนา
สาธุกับกัลยาณมิตรทุกคน ครูสมาธิ ครูเมตตาสมาธิที่ไปส่งต่อแสงเทียนแห่งธรรมะ ขยายแสงสว่างแห่งความดีกุศล
ให้กับโลกใบนี้ ตั้งจิตอธิษฐาน อธิษฐานที่จะเขียนแผ่นทองอธิษฐานพระเจ้าองค์แสนพระนิพพานไว้เสมอทุกวัน ตอนนี
ประมาณ ๒๐,๐๐๐ แผ่น ยังขาดอีก ๘๐,๐๐๐ แผ่น ตั้งจิตอธิษฐานตั้งใจเขียนด้วยความสม่ำเสมอ ตั้งใจว่า ให้การ
จัดสร้างพระนี้สำเร็จ พระท่านเมตตาบอกมาว่า การจัดสร้างพระองค์นี้ถ้าทำได้สำเร็จก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาให้
เข้าสู่ยุคชาวยุควิไล ความก้าวหน้าในธรรมของผู้ปฏิบัติธรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาเข้าสู่ยุคชาวยุควิไล จำนวนคนดี
เพิ่มพูนขึ้น คนรู้ผิดชอบชั่วดีมากขึ้น คนเข้าถึงธรรมะขั้นสูง คนเข้าถึงความเป็นพระอรหันต์เพิ่มขึ้น ก็เป็นปัจจัยที่จะ
นำพาเข้าสู่ยุคชาวยุควิไล ดังนั้นอย่ามัวหวังว่าจะมีพระโพธิสัตว์ท่านเสด็จมาโปรดแล้วมันเข้า มันเป็นเรื่องเป็นหน้าที่ทุก
คนบนโลกต้องช่วยกัน ร่วมมือร่วมใจกัน จริงๆแล้วเทวดาพรหมท่านก็ช่วยอยู่เต็มที แต่สิ่งสำคัญคือโลกมนุษย์เราอยู่
บนโลกนี้เราก็ต้องลงมือทำ ลงมือทำเหตุให้เกิดผล ไม่ใช่ข้งมือข้งเท้า ตั้งจิตพัฒนาจิต ปฏิบัติจิต พลังมวลรวมพลังของ
บุญเพิ่มขึ้นก็เป็นแรงขับเคลื่อนของกุศลที่จะนำพาโลกเข้าสู่ยุคชาวยุควิไล ดังนั้นเป็นพลังของทุกคน บุญมวลรวม คีร์
สำคัญปัจจัยสำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงให้โลกนี้พลิกขั้วเข้าสู่ยุคชาวยุควิไลได้ สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่ตั้งจิตมีความมั่นคงมีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติ ก็ขอให้รักษาความดีไว้ตลอดไป เดี่ยววัน
พรุ่งนี้เราก็ฝึกเราก็เรียนกันในห้องเมตตาภิรมณ์กันต่อ สำหรับวันนี้ขอให้ทุกคนมีความสุขความเจริญ มีความก้าวหน้า
ในธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีธรรมฉันทะในพระนิพพานกันทุกคน ถ้ายังมีธรรมฉันทะในการส่งต่อ ธรรมฉันทะในการ
ให้ธรรมทานด้วยก็จะยิ่งดีมาก สำหรับวันนี้สวัสดิ์ พบกันใหม่วันพรุ่งนี้